

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko małoletniej P. P.

reprezentowanej przez matkę A. K.

o obniżenie alimentów

1. z dniem 2 września 2015 roku obniża alimenty ustalone w ugodzie zawartej przed tutejszym Sądem w dniu 11 lutego 2010 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 39/10, od powoda M. P. na rzecz jego małoletniej córki P. P. urodzonej (...) w W. z kwoty 1200 zł miesięcznie do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki dziecka A. K. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. pozostawia strony przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego,
4. kosztami postępowania obciąża powoda M. P. i opłatę ustala w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych, nakazując zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa kwotę 240 (dwieście czterdzieści) tytułem zwrotu części uiszczonej przez niego opłaty.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 września 2015 roku M. P. wniósł o obniżenie alimentów ustalonych ostatnio ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w W. z dnia 11 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 39/10, na rzecz małoletniej P. P. urodzonej (...), z kwoty po 1.200 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód w maju 2012 roku doznał poważnej kontuzji związanej z zerwaniem ścięgna A., co pozbawiło go na długi czas możliwości zarobkowania i doprowadziło do krytycznej sytuacji finansowej. Aktualnie jest on zarejestrowany jako osoba bezrobotna, figuruje w rejestrze dłużników, jego zobowiązania finansowe opiewają na kwotę około 400.000 zł. Nadto podniesiono, iż sytuacja materialna przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki jest znacząco lepsza aniżeli powoda, ponadto zasądzone na rzecz małoletniej alimenty także od rodziców powoda, alimenty zasądzone w łącznej kwocie 700 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 09 grudnia 2015 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazano, iż powód nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego względem córki już od 2011 roku, alimenty płacił nieregularnie oraz w pomniejszonej wysokości, natomiast od stycznia 2015 roku nie kontaktuje się z córką.

W toku postępowania strony pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych.

Sąd Rejonowy ustalił następując stan faktyczny:

Małoletnia P. P. urodzona (...) ma obecnie niespełna 7 lat. Pochodzi z nieformalnego związku (...). Rodzice małoletniej żyją w rozłączeniu, małoletnia pozwana zamieszkuje z matką.

Ugodą zawartą przed tutejszym Sądem w dniu 11 lutego 2010 roku, w sprawie o sygn. akt VI RC 39/10 M. P. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz swojej córki P. P. kwotę 1.200 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk A. K.. W imieniu małoletniej A. K. wyraziła zgodę na powyższe warunki ugody (k. 45 akt dołączonych).

W chwili zawierania ugody małoletnia pozwana miała lat 4,5 miesiąca, zaś jej matka oceniała miesięczny koszt utrzymania córki na kwotę około 1.800 – 1.900 zł (wyliczenie k. 4 akt dołączonych, zeznania przedstawicielki ustawowej k. 42 akt dołączonych). Matka małoletniej pozostawała wówczas na zasiłku macierzyńskim w wysokości 1.050 zł netto. M. P. prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie gastronomicznym, miesięcznie zarabiał około 6.500 zł netto. Powód zakupił mieszkanie o pow. 117 m², spłacał raty kredytu (przesłuchania stron k. 42 akt dołączonych).

Aktualnie małoletnia P. P. ma niespełna 7 lat, uczęszcza do szkoły państwowej. Zamieszkuje wraz z matką oraz dziadkiem macierzystym w mieszkaniu dziadka o pow. 36 m². W szkole jada posiłki. Dodatkowo uczy się języka angielskiego – koszt wynosi 30 zł za godzinę. Małoletnia jest dzieckiem chorowitym. Matka małoletniej oceniła jej miesięczny koszt utrzymania na kwotę około 3.000 zł, co w ocenie Sądu jest kwotą zawyżoną. Kierując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego Sąd uznał, iż łącznie na utrzymanie dziecka potrzeba miesięcznie około 1.600 zł złotych, w tym: - wyżywienie w domu - około 400 złotych,

- opłaty szkolne w tym obiady – 300 zł,
- koszty leków i leczenia – 200 zł,
- odzież i obuwie, art. kosmetyczne – 300 zł,
- udział w opłatach mieszkaniowych – 300 zł,
- rozrywka, sport, wyjazdy w tym wakacyjne – łącznie około 100 zł.

Matka Małoletniej A. K. ma lat 35, wykształcenie średnie, ukończyła policealną szkołę kosmetyczną. Prowadzi własny gabinet kosmetyczny w W., ul. (...). Miesięczny koszt najmu lokalu wynosi 250 zł, lokal jest mały około 5 m². Przedstawicielka ustawowa pracuje 2-4 godziny dziennie. Miesięcznie uszykuje wynagrodzenie w kwocie około 1.300 zł netto (deklaracje podatkowe k. 66-73, wysłuchani informacyjne k. 77, potwierdzone zeznaniami k. 107, zeznania świadka A. P. k. 103).

M. P. ma 33 lata, jest kawalerem nie ma na utrzymaniu małoletnich dzieci poza pozwaną. Zamieszkuje wraz z rodzicami oraz siostrą w domu w Z., o czasu podjęcia zatrudnienia pozostawał na utrzymaniu rodziców. Posiada wykształcenie wyższe na kierunku finanse i bankowość. W latach 2006-2009 pracował w banku (...) na stanowisku doradcy. Następnie rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w formie spółki wraz ze znajomymi, w zakresie prowadzenia usług gastronomicznych, jednakże we wrześniu 2011 roku, po przegranym przetargu sprzedał swoje udziały w spółce, uzyskując kwotę 4.000 zł. Jako wiceprezes spółki uzyskiwał miesięczne wynagrodzenie w kwocie przekraczającej 5.000 zł netto. Od początku 2012 roku powód pozostawał zarejestrowany jako osoba bezrobotna, zaś w maju 2012 roku uległ wypadkowi zerwania ścięgna A.. W 2011 roku M. P. darował swoim rodzicom mieszkanie zakupione na kredyt. Prowadzone są wobec niego postępowania komornicze także z powodu zaległości alimentacyjnych względem pozwanej (wysłuchanie informacyjne powoda k. 76, potwierdzone zeznaniami k. 105,

przesłuchanie świadka J. D. k 82 przesłuchanie świadka K. P. k. 81). Od maja 2016 roku M. P. pracuje na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z .o., z wynagrodzeniem w kwocie 1.900 zł (umowa k. 97).

Wyrokiem z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 229/14 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. zasądził od rodziców powoda B. P. oraz J. P. na rzecz małoletniej wnuczki P. P. alimenty w kwocie po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie od każdego z nich, płatne do rąk matki dziecka A. K. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którekolwiek z rat poczynając od 26 maja 2014 roku (wiadome Sądowi z urzędu).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału zebranego w aktach sprawy, oraz dowodu z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego a także przesychania świadków J. D., B. P., K. P., A. P. oraz Z. K.. Zeznania świadków były dla Sądu dowodem uzupełniającym, potwierdzającym twierdzenia stron. Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom stron oraz świadków zwłaszcza, że korespondowały one ze sobą oraz złożonymi dokumentami. Sąd odmiennie od strony pozwanej ocenił koszt utrzymania małoletniej, co opisane zostało powyżej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części, obniżając alimenty do kwoty po 800 zł miesięcznie m, w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jak podkreśla się w doktrynie rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, wymaga, porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II CO 9/74, pojęcie "stosunków" w rozumieniu art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stąd bezspornym jest, że M. P. pozostaje zobowiązany alimentacyjnie wobec swojej małoletniej córki.

Odnosnie kwestii wysokości zasądzanych przez Sąd alimentów, zgodnie z art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Potrzeby usprawiedliwione to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Kwestia owych potrzeb jest sprawą indywidualną, zależną od wielu czynników i w każdej sprawie wymaga indywidualnego rozpatrzenia. Natomiast zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego to de facto całościowa sytuacja majątkowa zobowiązanego alimentacyjnie.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż doszło do zmiany stosunków uzasadniającej zmianę wysokości świadczeń alimentacyjnych ustalonych pomiędzy stronami ugodą. Od czasu zawarcia ugody upłynęło 6 lat, od tego czasu wzrosły możliwości zarobkowe matki małoletniej. W chwili zawierania ugody małoletnia miała bowiem 4 miesiąca a zatem wymagała stałej opieki matki, która nie mogła przez to podejmować pracy zarobkowej, otrzymywała zasiłek macierzyński. Aktualnie P. P. uczęszcza do szkoły podstawowej, po zajęciach może korzystać ze świetlicy szkolnej. Tymczasem matka małoletniej pracuje jedynie 2-4 godziny dziennie, co stanowi jedynie 25-50 % standardowego wymiaru czasu pracy. A. K. winna zatem w większym stopniu zaangażować się w pracę zarobkową by móc zaspokoić usprawiedliwione potrzeby córki.

Zarobki M. P. są niewątpliwie niższe aniżeli w 2010 roku. Aktualnie pozostaje on zatrudniony na podstawie umowy zlecenia osiąga wynagrodzenie w kwocie 1.900 zł. Sąd uznał, iż jego możliwości zarobkowe należy ustalić na wskazanym poziomie. Powód posiada wykształcenie wyższe, jednakże od wielu lat nie pracował w wyuczonym

zawodzie a ponadto ciężące nad nim egzekucje komornicze uniemożliwiają podjęcia zatrudnienia w bakowości. Nie uszło jednakże uwadze Sądu, iż sytuacja powoda jest w znaczącej mierze przez niego zawiniona. M. P. dobrowolnie bowiem darował posiadany przez siebie majątek w postaci mieszkania rodzicom, wybrał wygodne życie pozostając w zasadzie na utrzymaniu rodziców. Sytuacja taka nie może wpływać negatywnie na dziecko powoda, zwłaszcza, że małoletnia P. jest jedynym dzieckiem powoda i winien on kształtować swoją sytuację majątkową w sposób uwzględniający ciężący nad nim obowiązek alimentacyjny. Nadto powód nie uczestniczy w wychowaniu córki, nie wykazuje żadnej aktywności rodzicielskiej poza opłacaniem alimentów kwocie niższej aniżeli ustalona. Sąd uznał zatem, że M. P. winien poczynić starania by móc partycypować w kosztach utrzymania małoletniej na równi z jej matką tj. w kwocie po 800 zł miesięcznie.

Na marginesie należy wskazać, iż w przypadku podjęcia przez zobowiązanego alimentacyjnie lepiej płatnej pracy lub też dalszego braku uczestnictwa w wychowaniu córki, alimenty w kwocie 800 zł mogą zostać podwyższone. Należy mieć na uwadze, iż z wiekiem rosną bowiem potrzeby dziecka. Alimenty w kwocie po 800 zł ustalono wyłącznie z uwzględnieniem aktualnej sytuacji majątkowej stron.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

Koszt zastępstwa procesowego wzajemnie zniesiono pomiędzy stronami, uwzględniając wynik postępowania oraz fakt, że obie strony w toku postępowania reprezentowane były przez pełnomocników profesjonalnych. Sąd zwrócił powodowi kwotę 240 zł z kwoty 420 zł uiszczonej tytułem opłaty od pozwu, bowiem uwzględniając wynik postępowania opłatę ustalono na kwotę 180 zł. Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania znajduje podstawę w art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego.